

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning og baggrund

Lovforslaget har til formål at gennemføre aftale af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Ved aftalen tilknyttes Danmark ved en såkaldt parallelaftale på mellemstatsligt grundlag reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I-forordningen), således at reglerne i Bruxelles I-forordningen, der hidtil ikke har omfattet Danmark, kommer til at gælde mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater.

Bruxelles I-forordningen indeholder regler mellem EU-medlemsstaterne (bortset fra Danmark) om, hvilke retter der er kompetente i internationale civile sager (værneting), og om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager. Forordningen har således væsentlig betydning for gennemførelse af retssager på tværs af grænserne inden for EU.

Reglerne i forordningen svarer med visse ændringer til konvention af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, med senere ændringer (EF-domskonventionen), som er tiltrådt af de 15 »gamle« EU-medlemsstater, herunder Danmark. Med forordningen er der gennemført en revision og modernisering af regelsættet.

Bruxelles I-forordningen er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV. Som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark, jf. pkt. 3 nedenfor.

Forordningen har inden for Den Europæiske Union med undtagelse af Danmark erstattet EF-domskonventionen. I forholdet mellem Danmark og de 14 EU-

lande, der har tiltrådt EF-domskonventionen, gælder fortsat reglerne i denne.

Med henblik på, at der i internationale sager inden for Den Europæiske Union kommer til at gælde de samme regler om værneting og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser for Danmark som for de øvrige EU-lande, har regeringen efter forelægning for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg anmodet om, at Danmark på mellemstatsligt grundlag bliver tilknyttet Bruxelles I-forordningen. Regeringen har tilsvarende anmodet om, at Danmark tilknyttes bl.a. forkyndelsesforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager).

Den 19. oktober 2005 har Fællesskabet og Danmark undertegnet såkaldte parallelaftaler, hvorefter Danmark tilknyttes de nævnte forordninger på mellemstatsligt grundlag. En sådan parallelaftale kan indgås med fuld respekt af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender, idet Danmark ifølge Edinburgh-afgørelsen deltager fuldt ud i det mellemstatslige samarbejde om retlige og indre anliggender. Forbeholdet retter sig alene mod, at en del af samarbejdet ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, blev overstatsligt. En parallelaftale indgås og skal gennemføres i dansk ret på samme måde som andre mellemstatslige aftaler (traktater).

Det bemærkes, at der på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations område er indgået lignende parallelaftaler vedrørende Dublinforordningen og Eurodacforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandsskatsborger i en af medlemsstaterne, og Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen). Disse parallelaftaler er gennemført i dansk ret ved lov nr. 323 af 18. maj 2005 om ændring af udlæn-